

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ—ΑΡΙΘΜΟΣ 273

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΑΣΤΡΟΦΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΝ ΑΣΙΑΝ

Α ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ - ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΟΒΡΑΝΙΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑ-
ΘΟΡΟΝΟΝ - ΟΛΑΙ ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΑ ΚΩΜΙΚΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Πώς έπρεπε να ήσαν αϊ νέαι τηλεφωνήτριαι, διὰ νὰ λειτουργήσουν ομα-
κῶς, ἀνεμποδίστως καὶ ἀβιάστως, τὰ Ἀθηναῖκα τηλέφωνα.

τοῦτο χάρις εἰς τοὺς συκοφάντας
ἐδῶ, τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ μας ἐγκα-
τεστημένους, τοὺς ἐδῶ πλουτί-
ζοντας καὶ περυσινέτους ξένους,
οἱ ὅποιοι ἐλάνθαν τὸν ἐξοντω-
τικὸν κατὰ τοῦ Μωραΐτη πόλε-
μον καὶ σὺν αὐτῷ καὶ τὸν δολο-
φονικὸν κατὰ τῆς ὑπολήψεως τῆς
Ἑλληνικῆς ναυτείας ἀγῶνα.

Καὶ δυστυχῶς—καὶ τὸ λέγο-
μεν μετὰ πόνου καὶ πικρίας αὐ-
τῷ—εὐρέθησαν καὶ εὐρίσκονται
ἀκόμη ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, ἄ-
γνωστον πρὸς ποῦν λόγον, φιλο-
ξενόδοχο εἰς τὰς ἐστῆλας των κατὰ
τοῦ Μωραΐτου δημοσιεύματα
καὶ γενόμενα οὕτω ἀκούσια—
τὸ πιστεύομεν—ὄργανα μιᾶς
μεγάλης καταστροφῆς, τραυμα-
τιζούσης καίριωτα τὴν πατρί-
δα μας ὑπονομεύουσης τοῦ ἔ-
θνους ὁλοκλήρου τὴν τιμὴν, μιᾶς
καταστροφῆς τέλος τὴν ὁποίαν
μετὰ κραυγῶν χαρᾶς καὶ ἀγαλ-
μιάσεως, θὰ ἐδίδον συντελου-
μένην πλήρως, οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἑλ-
ληνισμοῦ.

Ἰδῶμεν ἤδη, ὅποια τὰ
πορίσματα τῆς διαταχθεί-
σης καὶ ἀρξαμένης δικαστι-
κῆς ἀνακρίσεως, εἰς τί τέ-
λος πάντων περιστρέφεται
αὕτη. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα εἰς
τὸ φύλλον τῆς αὔριου.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΤΕΙΣ

ΤΟ ΚΟΥΜΠΙ

Δὲν θὰ ἐσκέφθης ποτὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ

λόγου χάριν τοῦ Παχαλάτου καὶ νὰ ἐλατ-
τῇς ὥστε νὰ μὴ τὸ γκροῖς καὶ νὰ πνι-
γῇς ὥστε νὰ σὲ φέρῃ τὸ νερὸ.

Θὰ πιάτῃς ἕνα κουμπὶ καὶ μὴ πιάτῃς θά-
χεται καὶ ἔπειτα μὲ ἕνα πιάτμα τοῦ κου-
μπιοῦ θὰ σηκώνεται τὸ κουτάκι καὶ μέσα
ἀπὸ κουμπὶ καὶ σύρματα θὰ εἰς γρήν μὴ
μπούκῃ πᾶσα τὸ στόμα.

Κι' ὅλα αὐτὰ θὰ εἶνε καλὰ μὲν καὶ ἄγνα
γὰ τὴν ῥωμαϊκὴν τεταπεινὰ, ἀλλὰ ἕνα πρῆγμα
μου φαίνεται παράξενο πῶς θὰ τὰ κατεργάζον-
ται ἐρευνῶντες μὲ τοὺς κανονισμοὺς.

Με τοὺς κανονισμοὺς! Τι νὰ εἶς πῶ, θαρ-
ρῶ πῶς αὐτοὶ εἶνε τὰ κουμπὶ τῆς Ἀλέξανδρος.

Ο ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ Η ΟΛΑΣΙΣ ΤΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ

Τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῶν Ἀγγλων,
προκειμένου περὶ τῆς ἐκ τοῦ μηδενὸς δημι-
ουργίας κολοσσίων περιουσιῶν, εἶνε ἤδη εἰς
πάντας γνωστὸν. Ἐκεῖνο τὸ ὅποτον εἰς πολ-
λοὺς ἴσως τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν παραμένει
ἀγνωστον εἶνε, ὅτι ἐντὸς διετίας καὶ ἀπὸ μέ-
χρι πρὸς διετίας ἐρήμιον χώρας, μίαν Ἀγγλικὴν
ἐταιρεία, ἡ Heliopolis Oasis Company, κα-
τόρθωσε νὰ εἰσπράξῃ κέρδη καθαρὰ 2.593.000
φράγκα.

Πῶς ἐπετεύχθη τὸ θαῦμα τοῦτο, μᾶς τὸ
ἀναλύει ἡ ἐτήσια ἐκθεσίς τῆς ἐταιρείας ταύ-
της, ἡ ὁποία ἰδρυθῆ ὅπως, παρὰ τὰς ὄχθας
τοῦ Νείλου καὶ ἐγγὺς τῆς ἀρχαίας Ἡλιουπό-
λεως, οἰκοδομήσῃ ὁλόκληρον, οὐχὶ πλεόν πό-
λιν, ἀλλὰ μεγαλοπόλιν, μὲ θέατρον, μὲ λεω-
φόρους, μὲ πολυπόρφους οἰκοδομὰς, μὲ ἡλε-
κτρικὸν φωτισμὸν, μὲ ἡλεκτρικοὺς τροχιοδρό-
μους, μὲ τηλεφωφεία καὶ μὲ ὅλα τὰ νεώτατα
μέσα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς εὐμαρείας. Καὶ
ἐν τούτοις ἡ ἐταιρεία αὕτη δὲν ἐδαπάνησεν
εἰσέτι ὅλας τὰς κεφαλὰς, διότι οἱ μέτοχοί
τῆς πρόκειται νὰ καταβῶσιν νῦν τὴν τελευ-
ταίαν δόσιν των, συμποσομένην ἐν συνόλῳ
εἰς 9.104.812 φράγκα.

ποιήσῃ εἰς ἐπέκτασιν τοῦ δικτύου τῆς ἀρδεύ-
σεως, ἣτις ἀντλείται ἀπὸ τοῦ Νείλου. Ὅταν
μετὰ τρία ἔτη ὁ περιηγητὴς θὰ φθάσῃ ὀλίγον
εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ Καίρου θὰ συναντῇ ἀντὶ
ἐρείπιων Φαραωνικῶν μίαν νέαν πόλιν μὲ
κολοσσίαις οἰκοδομὰς καὶ μὲ ὅλα τὰ σύγ-
χρονα μέσα τῆς ἀνέσεως καὶ τῆς χλιδῆς πε-
ποικισμένην. Τοῦτο τὸ θαῦμα δὲν λέγεται
πλεόν ἀμερικανικόν, ἀλλὰ καθαρῶς ἀγγλο-
γαλλικόν, διότι ἡ ἐταιρεία αὕτη συνεργάζε-
ται μετὰ τῆς ἐν Καίρῳ ἐδρευούσης γαλλικῆς
ἐταιρείας Δημοσίων Ἔργων.

3 "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ" ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Η ΜΙΝΙΟΝ

Ἡ μινιὸν, ἡ χαριτωμένη διαβόλισσα
ποῦ λέγεται λεπτοκαμωμένη γυνή, εἶνε ἡ
βασιλεῖς τοῦ αἰῶνος! Ὁ σαρμὸς οὕτως
ἠθέλησεν, ἡ δὲ χάρις, ἡ τέχνη καὶ ἡ γυνή
συνεργήσαν διὰ νὰ μᾶς τὴν ἐπιβάλουν
ὡς τέκνον.

Ὅσα ἐκίνητος καὶ χαρίεσσα ἔχει ὄμμα
καλῶς ἐσχεδιασμένον, διαγράφον ἀκριβῶς
τὰς γραμμὰς τοῦ ἐμφροῦς, ἐκατέρωθεν
τῆς ὀφρύος.

Ἡ ὀφρὺς! Ὑπάρχει μίαν ἡμέραν τῆς
ζωῆς τῶν γυναικῶν, κατ' ἣν νὰ μὴ σκέ-
πταιται τὴν λεπτοδίητα τῆς ὀφρύος
της.

Ἡ ἐνασχόλησις αὕτη δὲν εἶνε ἄλλως τε
ἰδιόχουσα τῆς συγχρόνου γυναικὸς, ἀποῦ
καὶ ἡ ἀδιοκράτειρα Μεσσαλίνα, περιετῶ-
λισε τὸν κορμὸν εἰς φασκίδας, ὅπως πα-
ρουσίασῃ ὠραιότεραν ὀφρύν...

Ἡ λεπτοκαμωμένη γυνή, ἡ ἐδύλιστος,
ἐκίνητος, γοργή, φαίνεται δεσπόζουσα
ἐαυτῇ: μᾶλλον ἢ ἡ εὐσαρκος. Διευθύνει μὲ
περισσότεραν εὐκολίαν τὴν χάριν της,
φαίνεται δὲ ὡς ζωτικώτερα γυνή.

Γνωρίζει θανμασίως νὰ συμβιβάζῃ τὴν
περιβολὴν πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῆς καλ-
λοντῆς της. Ὅταν δὲ ἡ ἐκίνησις της ἢ ὁ
περιβολὴ γίνεται ἀντικείμενον ἐπιφύβου
κριτικῆς, ὡς ἐκ τῆς ἰσχυρότητός της, ἐλι-
νοεῖ τότε τὰ μᾶλλον προσαρμοσόμενα ἐν-
δύματα, τὰ ὁποῖα τὴν καθιστοῦν θελ-
κυνή-Βουλφίδα.

Ἡ γοργότης τοῦ πατήματός της συμ-
βιβάζεται ἐν γένει πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν
τῶν τρόπων της. Ὁ κόσμος τὴν ἀναζη-
τεῖ.

Ἡ ἐνέργεια τῶν κινήσεών της καθι-
στᾷ ζωηρότερον τὸ θέλητρόν της ὅσον
δὲν εἶνε τὸ τῆς εὐσαρκου. Εὐρίσκεται
παντοῦ, δύναται τις νὰ στηριχθῇ ἐπ' αὐ-
τῆς διὰ νὰ ζωηροῦσῃ τὰς συνδιαλέξεις,
νὰ διεγείρῃ τοὺς χορευτὰς, νὰ διαδόσῃ
μίαν γνώμην, νὰ τὴν ἐπιβάλῃ μάλιστα,
νὰ ἐπιτύχῃ ἕνα θρίαμβον, ἢ μίαν λαϊκὴν
φήμην.

Ὁ φυσικὸς της οργανισμὸς, τὸ κομψόν
ἐξωτερικόν, εὐκολύνουσι κατὰ παράδοξον
τρόπον τὸ μέγος της εἰς τὴν κοίτην.
Ἐγεννήθη τῷ ὅτι διὰ νὰ εἶνε ἡ ἀγυρὴ
τοῦ κόσμου.

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΕΡΩΣ ΕΝΟΣ... ΘΕΟΥ

- Ὁ Παραμαχαρίδ
- Μία παράδοξος δύναμις
- Ἡ ὑπόστασις πνοῆς

ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΣΟΦΩΝ

Ὁ Μαχαρίδ Σοφὴ Ἀρχαία Γκοῦσι Παρ-
μαχάριδ εἶνε ἕνας Ἰνδὸς ὁ ὅποιος κηρύσσει
τὸν ἑαυτὸν τοῦ Θεοῦ.

Εὐρίσκεται τώρα εἰς τὸ Λονδίνον καὶ συ-
λήφθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διότι ἐνόμιζεν ὅτι
μία Γαλλίς νεῖνις τὸν ἤγάπα παραδόξως.

Εἶνε σκιερὸς ὁμι κινῶς, ἀποῦ καὶ εἰς τὰς
Ἰνδίας ἀκόμη εἶνε γνωστότατος μὲ τὸ ὄνομα
Χίγρις—Μαχαρίδς ἕνεκα τῆς ἐξαιρετικῆς αὐ-
τοῦ ἐνεργείας καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ χαρακτῆ-
ρος του. Ὁ Τίγρις—Μαχαρίδς ἤλθε τὸ πρῶτον
πρὸς τινὼν μηρῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν συστημέ-
νος ἀπὸ διαφόρων ἐξέχοντες τῆς Βουλφῆς
πρὸς τὸν περίφημον καθηγητὴν τῆς Συντηρη-
τικῆς κ. Μῆξ Μύλλερ. Τόσῃν μεγάλῃ ἐντύ-
πωσιν ἔκαμιν εἰς τὸν καθηγητὴν ὁ Τίγρις—
Μαχαρίδς ὥστε τὸν ἀναφέρει εἰς τὸ ἔργον του
«Ζωὴ καὶ Γράμμα».

— Εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Εἰς τὰ 1903 ὁ Μαχαρίδς ἐπεσκέφθη πάλιν
τὴν Ἀγγλίαν ὅπου ἔγινε γνωστότατος ὡς ἄν-
θρωπος ὁ ὅποιος σταματᾷ τὴν καρδίαν του.

Ἡ θαυμασία αὕτη δύναμις, λέγει τὸ «Ντα-
λυ-Μαίλ», ἐπεξηγήθη πρὸς τὸν κ. Κράφορντ
ἐντὸς τῶν ὁπαδῶν του, ὡς ἑξῆς:

Ὁ Μαχαρίδς εἶνε ἕνας Γιογκέν ὁ ὅποιος
ἀνέπτυξε τὸ πνεῦμα του διὰ τοῦ συστήμα-
τος τοῦ Γιογκά. Τὸ Γιογκά εἶνε ἐν εἰδῇ
πνεύμα ἢ μᾶλλον ἡ τελεία ἱκανότης καὶ συ-
ναίσθησις τῶν δυνάμεων τοῦ ἐγκράστου. Ὁ
τέλειος Γιογκέν ὁρᾷ νὰ γνωρίσῃ νὰ κυ-
βερνή καὶ ἐπιβάλλεται εἰς τὸ πνεῦμα του
ὥστε νὰ σκέπεται ἐπὶ δύο, τρεῖς, τέσσαρα
ὥρας ἐν μόνον ἀντικείμενον ἢ καὶ εἰς τί-
ποτε. Ὁ Γιογκά καθαρίζει τὸ πνεῦμα καὶ
ἱσχυροποιεῖ τὸ θεῖον στοιχείον τοῦ ἀνθρώ-
που.

Τὸ πνεῦμα διεισθεῖ τὰ πάντα, καθέσθον τὰ
σύμπαν δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο ἢ δημιουργία τοῦ
πνεύματος.

— Ἀλλὰ ἐξηγήσεις

Ὁ Τίγρις Μαχαρίδς κατόρθωσε νὰ ἀπο-
κτήσῃ διὰ τοῦ πνεύματός του τὸν ἀπόλυτον
ἐλεγχον τοῦ σώματός του. Κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον, ὅπως τοῦλάχιστον μᾶς διαβεβαίει ὁ
Κράφορντ, ἔχει τὴν δύναμιν νὰ σταματᾷ διὰ
μίαν περίοδον ἀόριστον τὴν κίνησιν τῆς καρ-
δίας καὶ τοῦ παλμοῦ τῆς μετὰ τὸν καρδι-
αν ὅποιον οὐδὲν γνωστὸν ἐπιστημονικὸν μέ-
σον δύναται νὰ ἀνακαλύψῃ εἰς τὸ σῶμα τοῦ
ἴσχυος ζωῆς. Ὅταν θέλει δὲ ὁ Τίγρις Μαχα-
ρίδς δίδει πάλιν ζωὴν εἰς τὸ σῶμα του.

Τὸ πείραμα τοῦτο ἔγινε ἐνώπιον τοῦ κα-
θηγητοῦ Μύλλερ. Οὐδέτις κίνδυνος ὑπάρχει
κατὰ τὴν ὥραν τοῦ πειράματος.

«Ἡ ψυχὴ, λέγει ὁ Μαχαρίδς, παραμένει
ἐντὸς ἐνὸς ἀτόμου, ἐνὸς μορίου τοῦ σώματος
μὲ τὴν ὑπόστασιν πνοῆς. Καὶ εἰς τὸ ἀδιαίρετον
τοῦτο μέρος μένει τὸ κέντρον τῆς ζωῆς, τὸ ὁ-
ποῖον ἀναλαμβάνει τὴν ὑπηρεσίαν του ἀρχί-
ζον πάλιν νὰ ἐνεργῇ εὐθὺς μολὲς διαταχθῇ.

ΤΟ ΚΟΥΜΠΙ

Δεν θά ἐσκέφθητε ποτέ τὴν ἱστορίαν τοῦ κουμπιού, τοῦ μικροῦ αὐτοῦ πράγματος, ποῦ σὲ παλαιότερας ἐποχὰς δὲν ἐχρησίμευε παρὰ νὰ μπαίνει στὴ κομπότρουπα καὶ νὰ μᾶς προφυλάσῃ ἀπὸ τὸ ψῆχος καὶ ἀπὸ τῆ θροσῆ τῶν καλαμποριῶν.

Καὶ ὅμως φαίνεται πῶς ἡ καλὴ τοῦ τύχῃ καὶ τὸ μυαλὸ τῶν ἐφευρετῶν τῶν τελευταίων χρόνων τοῦ ἔταξε νὰ ἐξαπλώσῃ τὴν κυριαρχίαν του εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ φαίνεται πῶς δὲν θά εἶνε μακριὰ ὁ καιρὸς ποῦ ὁ κόσμος θά κρέμεται ἀπὸ ἓνα κουμπάκι.

«Ὡ πόσα καὶ πόσα μικροπράγματα σὰν κι' αὐτὸ δὲν θά ζηλεύουν τὴν τύχῃ σου!

Ποῖος παρακαλῶ σὲ; πηγαίνει στὸ Φάληρο ἁεροπλοΐας; ὁ ὑπάλληλος τοῦ ἡλεκτρικοῦ ἢ ἀλλὰ πῶς; στρίβοντας ἓνα κουμπάκι.

Ποῖος σὲ ἀνεβάζει στὸ τέταρτο τοῦ σπητιοῦ σας πάτωμα, δίχως νὰ κινηθῇτε; ἓνα κουμπάκι; κολλημένο στὰ πλευρὰ τοῦ ἀσανσέρ.

Καὶ αὐτὲς ἀκόμη ἡ σιδερένιες τῶν χρηματοκιβωτίων πόρτες ποῦ ἴσως τὸ κανόνι δὲν θά κινούσε, ἀνοίγουν διὰ πλάτα μόλις πατήσετε ἓνα κουμπί.

Φαντασθῆτε ὅτι ὅταν κάποτε ἤθελαν νὰ τινάξουν ἀπ' τὴ μέση τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης ἓνα βραχίονησ ολόκληρο, ἀφῆσαν νὰ τὸ κινή ἓνα κοριτσάκι ὀκτὼ χρόνων, δὲν ξέρω τίνος διςκατομμυρίου.

Καὶ ξέρετε πῶς τὰ κατὰφερε; πάτησε ἓνα κουμπάκι!!!

Τὸ κουμπάκι ἐκεῖνο ἔγινε δύο ἡλεκτρικὰ σύρματα ποῦ ἔβγαν ἀπὸ τὴ παρὰ τῆς Νέας Ὑόρκης ὡς τὰ ἔγκατα τοῦ νησιοῦ ποῦ εἶχαν συσσωρεύσει μερικὰ βαρέλια δυναμίτιδος. Μὲ τὸ πάτημα τοῦ κουμπιοῦ τὸ ρεύμα ἔβαλε φωτὶ στὴ δυναμίτιδα καὶ οἱ Νεοὺρκες, δίχως κίνδυνον ἀπὸ μακριὰ ἄκουσαν τὸν φοβερὸ ἐκεῖνο κρότο τῆς ἐκκορήσεως ποῦ ἔκλυε τὸ νησί νὰ ἐκκωκισθῇ, ἐνὸς τὸ κοριτσάκι ἐκὼς μὲ κάποιον φόβο, ἀνάμικτο μὲ θαυμασμὸ τὸ μαγεμένο ἐκεῖνο κουμπί π' ἔκανε τοὺς οὐρανοξύστες τῆς μεγαλοπόλεως νὰ τρεμουλιάζουν.

Κι' ἂν ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ πιστεύουμε τὰς αἰσιοδοξίας τῶν ἐφευρετῶν ἢ καθ' αὐτὸ κυριαρχία τοῦ κουμπιοῦ δὲν ἐβλάπτεται ἀκόμη.

Κατὰ τοὺς αἰσιοδόξους τούτους ἐφευρέται δὲν θά ἔχῃτε τοῦ λοιποῦ ἀνάγκη νὰ χτυπᾶτε καὶ νὰ χαλάτε τὸ μπαστούνι σας στὸ τραπέζι.

κτρικὸν φωτισμὸν, με ἡλεκτρικοὺς τοχοποιοὺς, με τηλεφώνους καὶ με ὅλα τὰ νεώτατα μέσα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς εὐμαρείας. Καὶ ἐν τούτοις ἡ εἰσαγγεῖα αὕτη δὲν ἐδαπάνησεν εἰσέτι ὅλα τῆς τὰ κεφάλαια, διότι οἱ μέτοχοι τῆς πρόκειται νὰ καταβάλωσι νῦν τὴν τελευταίαν δόσιν τῶν, συμποσομένην ἐν συνόλῳ εἰς 9.194.812 φράγκα.

ΛΛ

Ἡ γόρασε λοιπὸν μίαν ολόκληρον ἐκεί ὅσιν, τὴν ὁποίαν ὡς διὰ μαγείας μετέστρεψεν εἰς πόλιν προκύψασαν ἐν καινουργῇ ὁλῶς περιβολῇ ταχύτερον καὶ ἀπὸ τὰς ἐν Ἀμερικῇ οἰκοδομουμένας.

Ἡ ἀστροπαια πραγματοποιήσεις ἐνδὲς τόσῳ εὐρέως προγράμματος διεξάγεται σήμερον ὑπὸ τοὺς ἀρίστους τῶν οἰωνῶν. Ἐχρημάθη ἤδη ολόκληρον τὸ δίκτυον τῶν ὁδῶν καὶ παρόδων ολόκληρον τῆς ὁδοῦ. Ἐπερατώθησαν εἰκοσι χιλιόμετρα λεωφόρων στρωθεῖσιν κατὰ τὸ σύστημα μακαδάμ. Ἐπερατώθη ἐπίσης τὸ δίκτυον τῆς διοχετεύσεως ποσίου ὕδατος περὶ λαβὸν 45 χιλιομέτρων ἀγωγούς ὁχετοὺς καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ πολλῶν μηνῶν. Τώρα κατασκευάζεται τὸ σύμπλεγμα τῶν ὑπονόμων.

Ὡκοδομήθησαν ἐξήκοντα ὀκτὼ οἰκοδομαὶ μὲ ἀπαρτιμὰν, εἰκοσι τρεῖς ἐμπορικαὶ ἀποθήκαι, τὰ πλεῖστα δὲ ἐξ αὐτῶν σχεδὸν ὅλα, ἐνοικιασθησάν ἐντὸς ἐξ ἑβδομάδων. Τὰ ἐνοικία ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ 10 ο/ο τῆς ἀξίας τῆς κατασκευῆς. Ἐπίσης κατασκευάζονται διάφοροι, ἐντὸς τῆς κυρίως πόλεως, ἐπαυλῆς ἐξοχικαὶ ἀποθήκαι καὶ ἀκίνητα.

Συμβόλαιον συνήθη μετὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως τῆς ἑταιρείας τῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἡλιοπόλεως διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐτέρων τετρακοσίων οἰκίων ἐνοικιαζομένων εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους ἐναντι ἐνοικίου ἀναλογούντος πρὸς 5 ο/ο τῆς ἀξίας τῆς οἰκοδομῆς.

ΛΛ

Λειτουργεῖ ἐν ἐργοστάσιον παραγωγῆς ἡλεκτρισμοῦ ἐν Δεμιρδὰς καὶ ἕτερον ἤδη ἀνεγείρεται ἐν Σουρῇ. Ἡ εἰσαγγεῖα ἠγόρασε καὶ μεγάλας προσθέτους ἐκτάσεις ἐκτὸς τῆς πόλεως διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἰδιαιτέρου ἐξυπηρετούντος τὰς ἀνάγκας τῆς νέας ταύτης πόλεως. Τὸ κεφάλαιον τὸ ὁποῖον διέθεσεν ἡ εἰσαγγεῖα δι' ὅλην αὐτὴν τὴν δημιουργουμένην πόλιν ἀνέρχεται εἰς 30 ἐκατομμύρια φράγκα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 9 ἐκατομμύρια ἐπρόκειτο νὰ καταβληθῶσι τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον.

Αἱ ὁδοὶ, παράδοι, κηποι, πλατεῖαι καὶ δειροφυτεύσεις ἐστοίχισαν 1.512.687 φρ. Ἡ εἰσαγγεῖα τὸ πρῶτον καὶ δευτέρον ἔτος δὲν ἠθέλησε νὰ διανεμῇ μέρος, ἵνα τὸ χρησιμο-

«Ὁ φυσικὸς τῆς ὁργανισμὸς, τὸ κομμὸν ἐξωτερικόν, ἐνδολύνουσι κατὰ παράδοξον τρόπον τὸ μέρος τῆς εἰς τὴν κοινωσίαν. Ἐγεννήθη τῷ ὄντι διὰ νὰ εἴνε ἡ ἀγυρὴ τοῦ κόσμου».

ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ Κ. ΛΑΜΠΑΚΗΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθες)

Ἡδὲ ἐξετάσωμεν εἰδικώτερον τίς πταίει διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων.

— Τίς πταίει καὶ ἐνόχους δὲν θά ᾔτησω. Ὁ σὲς διηγήθῃ ἀπλῶς τί συνέβη μετὰ τοὺς Ἀγίους Ἀναργύρους.

Πρὸ πολλοῦ καὶ δὴ περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. πληροφορηθεῖσα ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολ. Ἑταιρεία ὅτι ἐπρόκειτο ὁ ναὸς νὰ ὑποστῇ καὶ ἐτέραν μεταβολήν, δηλαδὴ τὴν κατάρρευσιν τῶν δύο αὐτοῦ πλευρῶν (Β καὶ Ν), αὐθαρρὲ δι' ἐγγράφου τῆς 2 Φεβρουαρίου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ἐγνώρισε τὴν προσχεδιαζομένην καταστροφὴν, ἀνέφερε τὴν ἀξίαν τῆς ἱστορίας καὶ τέχνης καὶ συνίστα ὅπως παρακληθῇ ἡ κατεδάφισις τῶν δύο τούτων πλευρῶν, διότι οὕτως ἀφοῦ ἤδη ἐξηρανίσθη ἡ δυτικὴ, ἐντελὼς θά ἡρανίστο ὁ ἀρχιτεκτονικὸς τύπος τοῦ ναοῦ καὶ οὕτω θά κατεστρέφετο πᾶσα ἡ ἀρχαιολογικὴ ἀξία.

Πλὴν δὲ τούτου ἡ Ἑταιρεία ὑπέβαλεν ἐγγράφον πρὸς τὸν κ. Αἰμαρχον Ἀθηναίων καὶ ἀκόμη προσωπικῶς ἐγὼ μεταβὰς ἀνέπτυξα συνεδριάζοντος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τίς ἡ ἱστορικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ ἀξία τοῦ ναοῦ.

Ὡς δὲ βλέπετε ἐκ τῆς εἰκόνης τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπέδειξεν ὁ κ. Λαμπάκης τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο εἶνε ἐν τῶν ἀρίστων οἰκοδομημάτων τῆς Βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῶν πρὸ τῆς ἀλώσεως χρόνων, διασώζει δὲ ἐπὶ τῆς

ἐντὸς ἐνὸς ἀτόμου, ἐνὸς κομμοῦ τοῦ σώματος, μετὰ τὴν ὑπὸ τὴν πνοήν. Καὶ εἰς τὸ ἐδικαιώσαν τοῦτο μέρος μένει τὸ κέντρον τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀρχιζον πάλιν νὰ ἐνεργῇ εὐθὺς μάλις διαταχθῇ.

στέγης ὅχι μόνον τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ, τὴν ῥαίαν συμμετρίαν τῶν ἀετωμάτων, τὰ καλούμενα γάρματα κλπ. ἀλλὰ ἐπὶ ὀκταγώνου τυμπάνου ὑψοῦται διπλοὺς διπλοὺς διπλοὺς σπανιωτάτον τρόπον.

Πλὴν δὲ τῆς αὐστηρᾶς Βυζαντινῆς αὐτοῦ τέχνης ὁ ναὸς ἔχει καὶ τὴν λαμπρὴν αὐτοῦ μεσαιωνικὴν ἱστορίαν διότι εἰς αὐτὸν ἀναφέρονται τὰ Ἀναργύρια ἀποσπάσματα, ἐφ' ὧν ὁ ἑλληνοφόνου γνώμης Φαλαμερᾶς ἠθέλησε νὰ στηρίξῃ τὴν γνώμην του ὅτι ἡ Ἀττικὴ ἔμεινεν ἐρημὸς ἐπὶ 400 ἔτη καὶ ὅτι Ἑλληνες σήμερον δὲν ὑπάρχουσι.

— Τί ἐννοεῖτε, Κύριε Λαμπάκη, Ἀναργύρια ἀποσπάσματα;

— Ταῦτα εἰσὶ τέσσαρα φύλλα χαρτοῦ, ὅτινα κατὰ τὸ 1822 μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Ἀθηναίων ἐκ Σαλαμίνος (εἶδον ἐμὰ μακαρίτης Πατρίδος ἐνὶ Πύργου παρὰ τὴν Μητρόπολιν.

Τὰ ἀποσπάσματα δὲ αὐτὰ ἀναφέρονται εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων ὅχι τοῦ Ἀγιοταφικοῦ Μετοχίου, ὡς πρὸ τίνος ἐνομίζετο, ἀλλὰ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων τοῦ Ψυρρῆ, διὰ πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς διότι τὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρεται ὅτι ἐχάρισεν εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων ὁ ἱερεὺς Δημήτριος Κολοκύνθης ὁ Ἀθηναῖος ἐλαιόδενδρα κλπ. ταῦτα εἰς τὴν Κολοκύνθου κείμενα ἀναφέρονται εἰς τοὺς Ἀγίους Ἀναργύρους τοῦ Ψυρρῆ, εἰς τοὺς ὁποίους γνωστὸν ὅτι μέχρι πρὸ τίνος ὑπῆγετο καὶ ἡ Παναγία τῆς Κολοκύνθου καὶ ὁ Σταυρὸς, ὡς ἐξαρκήματα τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Ψυρρῆ, ἀλλ' ἀκόμη καὶ δι' ἄλλον λόγον, ὅτι ἐάν ἡ Μονὴ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων ἦτο τι Ἀγιοταφικὸν μετόχιον, τότε πῶς οἱ Πα-

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ.

ΚΡΥΨΗ ΓΟΝΔΟΛΑ.

αυμάσιον Ἑνετικὸν μυθιστόρημα, με σειρὰν πρωτοτύπων, χρωματιστῶν εἰκόνων

τροιάρχαι Κων) πόλεως ἐξέδωκαν δι' αὐτὸ σιγγίλιον καὶ ὄχι ὁ Ἱεροσολύμων εἰς τὸν ἥλοϊον ὑπήγετο ;

ΛΛ

Ἐκ τῶν σιγγιλλίων δὲ τοῦτων Ἰωαννικίου τοῦ 1651 καὶ Διονυσίου τοῦ 1677 πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ ναὸς τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Ψυροῦ ὑπῆρχεν ἤδη ὡς προπατορικὸν κτῆμα πρὸ πολλῶν χρόνων Δημητρίου τοῦ Κολοκύνθη καὶ ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἐγένετο Μοναστήριον, καὶ ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοὺς ἐπεσκευάσθη ὁ ἐξω τοῖχος τῆς Μονῆς καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἥτις πραγματικῶς πρὸ 50ετίας ἐσώζετο ὀλίγον καινότερον τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, (ἦν σημεῖοι καὶ ὁ Stademann) ὅπου σήμερον ὑπάρχει καὶ ἰδιαίτερον προσκυνητάριον.

Καὶ πολλὰς ἄλλας πληροφορίας δίδουσιν ἡμῖν τὰ ἀνωτέρω καλούμενα Ἀναργύρια ἀποσπάσματα.

Εἰς ἐν τῶν φύλλων τούτων ὑπῆρχεν ἡ ἐκφρασις δι' ἡ Ἀττικὴ ἐμείναν ἔρημος διὰ τρεῖς σχεδὸν χρόνους, ὁ δὲ Φαλμεράδερ ἀνέγνωσε καὶ ἐδημοσίευσεν 400 χρόνους, ὅτε ἐννοεῖται ὅτι ἐξηφάνισε τοὺς κατοίκους τῆς Ἀττικῆς ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Ἐννοεῖται τὴν ἀνάγκαν ταύτην τοῦ Φαλμεράδερ ἐξηλεγέντος ψευδῆ διὰ ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων ὁ μακαρίτης Πατρίκης, ὁ ἀρχιμανδριτὴς Ἀντωνῖνος, ὁ πολὺς Παπαροηγόπουλος, ὁ Σακελλίων κλπ. ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων ὁ κ. Καμπουρόγλου, ὁ κ. Ζησίου διὰ τῶν πολυτίμων λιθίνων αὐτοῦ χρονικῶν, ἡμεῖς καὶ ἄλλοι πολλοί.

ΛΛ

Οἰκοθεν ἐννοεῖται πόση εἴνε ἡ ἱστορικὴ ἀξία τοῦ ναοῦ τούτου εἰς τὸν ὅποιον τὰ Ἀναργύρια ἀναφέρονται καὶ ἀκόμη σπουδαίτερον λόγον ὅτι εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦτο διέτριψαν ἄνδρες σοφοί, ὡς ὁ φιλόσοφος Σαμουήλ καὶ ὁ τὸν Πλάτωνα ὑπομνηματίζας Μεθόδιος, ὁ δὲ προηγούμενος Νικηφόρος «μετέφερε τὴν τῶν λόγων μάθησιν εἰς τὴν Μοῆν ταύτην», ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ πρὸ τῆς σχολῆς τοῦ Ντέκα ἐκαλλιεργούντο τὰ γράμματα.

— Ὅτι δὲ ὁ ναὸς εἶνε πρὸ τῆς ἀλώσεως πόθεν γνωστόν ;

— Ὁ ἱερεὺς Κολοκύνθης τὸ 1651 ἀναφέρει ὅτι ἦν ἡδὴ ἐκπαλαι προπατορικὸν αὐτοῦ κτῆμα. Ὑπῆρχε λοιπὸν πρὸ τὸ 1300—1350 ἤτοι 50—100 ἔτη μετὰ τὴν ἀλώσιν. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην ἦτο ἀδύνατος ἡ ἰδρυσις τοῦ ναοῦ καὶ μάλιστα τοιοῦτου λαμπροῦ οἰκοδομήματος, οἷός ὁ ναὸς τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων οἰκοθεν ἐννοεῖται ὅτι οὗτος ἀνάγεται εἰς τοὺς πρὸ τῆς ἀλώσεως χρόνους. αὐτοδικαίως

ὡς δὲ ὡς τοιοῦτος κατὰ τὸν νόμον ὑπάγεται εἰς τὰ ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα τὰ συντηρούμενα ἔτι.

Πλὴν δὲ τῶν ἀνωτέρω ἐπιβάλλεται ἡ διὰ δόξας τοῦ ναοῦ τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων, ὡς οὗτος μέχρις ἡμῶν διεδώθη καὶ διὰ τὸν ἐξῆς λόγον. Ὅτι ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ ὡρεῖται πρῶτοκόλλῳ, ἥτοι εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν «Πανόραμα τῶν Ἀθηνῶν», ὅπερ ἐξεπλάσθη ὁ Stademann κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, ὁ ναὸς τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων ἀπεικονίσθη ὡς ἐν τῶν λαμπροτέρων βυζαντινῶν κεραυλίων, ὅτινα περιεκλύδουν τὴν νέαν πρωτεύουσιν, ἦν ἐκ Ναυπλίου ἐρχόμενος παρελάμβανε τὸ πρῶτον ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς. Μόνον δὲ τοῦτο, ἡ ἀνυπατάμενη ὀπλοθήκη τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Ὁθωνος πρὸς τὸν ναὸν τοῦτον δὲν θὰ ἦτο καὶ δευτέρως εἰς τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ;

Καὶ ὅμως, ὡς εἶδομεν δὲν εἶνε μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἐν τῷ οἰκοδομῇματι αὐτῷ πολλοὶ συνέρχονται λόγοι, ὅπως ἐπ' αὐτοῦ οὐδεμία ἐπῆρχετο μεταβολὴ καὶ μάλιστα κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἐγκρίτου ἀρχιτέκτονος κ. Κολλινιάτου ὁ ναὸς οὗτος ἔπρεπε καθαρῶς νὰ ἐλάμβανε τὸ ἀρχικὸν αὐτοῦ σταυροειδὲς σχῆμα, νέος δὲ ἐνοριακὸς ναὸς νὰ ἡγείρετο πρὸς τὸ βόρειον τοῦ ναοῦ μέρος, ὅπου ἀντὶ μικρᾶς σχετικῆς τιμῆς ἠδύνατο νὰ ἀγορασθῶσιν αἱ παρακείμεναι οἰκίαι.

Πάντας τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἐγκαίρως ὡς εἶδετε ἡ Χριστ. Ἀρχ. Ἐταιρεία ἐφρόντισεν ὥπως τοὺς καταστήτη γινωσκτοὺς εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχὰς καὶ γενικῶς ἐπιστεύετο ὅτι πᾶς κίνδυνος ἀπεσοδῆθη.

✱

Σ. Τ. Χθὲς εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς συναντεύσεως τοῦ κ. Λαμπίνη, ἐκ παροράματος ἐδημοσιεύθη ἀσάφες τὸ «Τί θὰ ἐβλαπτε τὴν Γεν. Ἐφορίαν κ. τ. λ.» ὅπερ διορθωτέον οὕτω: «Τί θὰ ἐβλαπτε τὴν Γεν. Ἐφορίαν, ἐὰν καὶ σέβεται τὸ Β. Α. τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἐξ ἴσου δεῖξιν τὸν δέοντα σεβασμὸν καὶ πρὸς τὸ Β. Α. δι' ὃ συνέστη ἡ Χριστ. Ἀρχ. Ἐταιρεία» ἐπίσης ἀντὶ τοῦ «ἐν ἰδίᾳ μὲν ἐκθέσει» ἐτέθη «ἐν ἰδίᾳ μου ἐκθέσει».

ΑΥΡΙΟΝ

Ἡ συνέχεια τῆς ἀποκλυπτικῆς μετὰ τοῦ κ. Λαμπίνη συναντεύσεώς μας.

τὴν Βιβλιοθήκην καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνέστειλε τὴν ἐκτύπωσιν τῆς μεταφράσεως τοῦ συγγραμματος.

Ἐχὼν ὅπ' ὀφει, ὅτι ὁ ἀντίδικος κ. Α. Σαφόνωφ ὡς κληρονόμος ἀνέλαβεν ἀπάσας τὰς υποχρεώσεις τοῦ κληροδοτούντος Γ. Μαράση, ὁ κ. Γ. Παπαρῆς διὰ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ κ. Ι. Ζελλίγγερ ἐπέδωκεν ἀγωγὴν ἐναντίον τοῦ κ. Σαφόνωφ ζητῶν ἀποζημίωσιν τῶν κόπων του.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὁ ποιητὴς κ. Βαρλέντης ἐξέδωκε νέον ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ «Κληρονομία». Ἡ «Κληρονομία» εἶνε μία ποιητικὴ πεζογραφία, εἰς τὴν ὁποίαν μὲ δύναμιν αἰσθηματος καὶ σκέψεως, οὐχὶ συνήθη, ἀναγράφονται τὰ καθήκοντα τοῦ Ἑλλήνων ὡς κληρονόμου τῆς μεγάλης κληρονομίας τῶν προγόνων του.

Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Βαρλέντη τυπωμένον ἐπὶ πολυτελοῦς χαρτοῦ καὶ τιμωμένον ἀντὶ 1 δρ. πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ ἀπὸ κάθε Ἑλληνα.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

* Καὶ ἡ Ἰταλία ὑπέβαλεν εἰς καθάρσιν τὰς ἐξ Αἰγύπτου προσελύσεις.

* Ἀγγέλλεται ἐκ Πετροπολέως, ὅτι τὰ θύματα τῆς ἐν Ἀλεξανδρουπόλει τελευταίας ἐπιστρώσεως πλημμύρας ἀριθμοῦνται εἰς πλείονα τῶν ἑκατὸν.

* Τηλεγραφεῖται ἐκ Νέας Ὑόρκης, ὅτι ἡ αἰτία τοῦ κ. Τάφτ, ὅπως αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ προῶσι δημοσίᾳ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς διανοητικῆς αὐτοῦ καταστάσεως ἐγένετο ἀποδεκτή.

* Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἐπισκόπου Σαμακόβου, συμβάντος τὸ παρελθὸν ἔτος 1907, τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης χρησεύσης, ἡ «Ἐπίσημος Ἐφημερίδα» τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς ἀριθμῷ δημοσιεύει ἡγεμονικὸν διάταγμα, καθ' ὃ ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ Σαμακόβου καταργουμένη συγχωνεύεται μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Σόφιας.

* Ἡ πρωσσικὴ Δίαιτα ἐξέλεξεν ἐκ νέου τὸ τέως προεδρεῖον.

* Ὁ γνωστὸς Ἰταλὸς ἀρχαιολόγος καθηγητὴς Ζαννόνη ἀνεκάλυψεν εἰς ἀπόστασιν 7 χιλιόμετρον ἀπὸ τῆς Βολωνίας Ἑτρουσκικὴν νεκροπόλιν.

* Τηλεγραφεῖται ἐκ Παρισίων ὅτι τὸ γαλλικὸν πρῶτον ἀνεκάλυψεν ἀερόστατον «Δημοκρατία» ἀνυψώθη κατ' αὐτὰς ἰσὺς ἐπιτυχῶς.

* Ὁ ἐπιφανὴς προοδευτικὸς πολιτικὸς καὶ δημοσιογράφος δόκτωρ Ἀλεξάνδρος Μάγνερ ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 76 ἐτῶν.

* Ὁ καθηγητὴς Ματσελίστερ τοῦ Λονδίνου ἀνεκάλυψεν εἰς τὴν αὐτῇ γεωγραφικῇ ἐταιρείᾳ ὅτι πρὸ τίνος ἀνεκαλύφθη ἐν Παλαιστίνῃ ὑπόγειος σήραξ χρονολογουμένη ἀπὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν. Ἡ σήραξ αὕτη εὐρίσκεται εἰς βάθος 130 ποδῶν ὑπὸ τὴν γῆν καὶ κατέρχεται τις ἐν αὐτῇ δι' 80 βαθμίδων.

* Τηλεγράφημα ἐκ Πετροπολέως ἀγγέλλει ὅτι τὸ ἐσωτερικὸν δάνειον τῶν 200 ἑκατομ. ρουβλίων θὰ ἐκδοθῇ μετὰ τινος ἡμέρας.

ξέγερας ἔλαβε χώραν εἰς τὰ ὅρη τῆς Ἀλβανίας. Ἡ διαγωγὴ αὕτη τῶν Ἀλβανῶν βεβαίως ἔχει σχέσιν μὲ τὴν καθόλου θέσιν τῆς φυλῆς, ἡ ὁποία ἐν μεγάλῃ μίᾳ εἶνε μουσουλμανικὴ καὶ ἡ ὁποία εἶνε ἡ κυριωτάτη ὑπέρχος τοῦ τουρκικοῦ καθεστώτος. Ἀλλ' ἔχει σχέσιν καὶ μὲ τὴν καθόλου ἀταξίαν, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὰ πράγματα τῆς χερσονήσου τοῦ Αἰμου, ὅπου ὄντως εἶνε σύγχυσις. Παραπλεύρως τῶν ἐθνικῶν κινήσεων, ἑλληνοφιλῶν, βουλγαρικοῦ, ἀρμενικοῦ, ἐδημιουργήθη τὰς καὶ νέον, ἔχον ὅλως ἴδιον χαρακτῆρα, οὔτε συμφωνοῦν μὲ τὰ ἄλλα κινήματα, ἀλλ' οὔτε καὶ ἀντιφερόμενον. Εἶνε αὐτὸ τὸ νεοτουρκικόν.

Ὅτι ὅμως δέον νὰ ἀποκρούσῃ τις καθ' ἡ φρονούμεν εἶνε ὅτι τὸ κίνημα ἔχει πανισλαμικὸν χαρακτῆρα. Τοιαύτη τάσις ὑπερέφετο βεβαίως ὑπὸ τὸν ἐννεστώτα Σουλτάνον· ἀλλ' ἡ παρούσα ἐξέγερσις δὲν φαίνεται ὅτι εἶνε πανισλαμικὴ. Αὕτη στοίρεται μᾶλλον κατὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει κεντρικῆς ἀρχῆς. Ὅτι ἐν ὑποκαλύπτει ὑπὸ ἐξωτερικῶν ἐπιρροῶν. αὐτὸ εἶνε ἀναμφισβήτητον.

Κανεὶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ ποῦ θὰ καταλήξῃ. Συντείνον ὅμως τὸ κίνημα εἰς τὴν ἐπίτασιν τῆς ἀναρχίας καθὶ τὰ ἀποδεκτὴν τὴν γνώμην τῶν φρονούντων ὅτι ἐπιταχύνει. εὐρωπαϊκὴν παρέμβασιν.

ΛΛ

ΠΑΡ' ὅλα τὰ ἄρθρα, τὰ πάντοτε γραφόμενα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ἐξετάσεων, καμμία μεταβολὴ δὲν ἐπετεύχθη οὔτε εἰς τὸν τρόπον τῶν ἐξετάσεων, οὔτε ἐν γένει εἰς τὸ μορφωτικὸν καὶ εκπαιδευτικὸν σύστημα. Καὶ ὅμως δὲν ὑπάρχει διὰ τὴν Ἑλλάδα θέμα μᾶλλον ζωτικὸν καὶ ἐνδιαφέρον ἀπὸ αὐτό. Περισσότερον οὐδὲ ποτε ἄλλοτε ζητήματος, κοινὸν μὲν οὐσιαστικῶς καὶ ὠφελίμου, θὰ ὦρθε μίᾳ μεταβολῇ τῆς ἐκπαίδευσως ἐπὶ τὸ πραγματικότερον, τὸ ἀνθρωπινώτερον, τὸ νεωτεριστικώτερον. Αὐτὸ θὰ ἦτο σωτηρία ὅχι μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ὅλον Ἑλληνισμόν. Τόμους ὁ ἡδυνάτε τις νὰ γράψῃ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ τόμοι ἔχουν γραφῇ ἤδη. Μέχρι τοιοῦτου μάλιστα βαθμοῦ, ὥστε νὰ θεωρῶνται τὰ λόγια πλέον περιττὰ καὶ νὰ εἶνε ἀνάγκη ἔργων.

Πότε θὰ ἀνατελῇ ἀπ' αὐτοῦ ὁ ρηζικέλευθος αὐτὸς ἀνὴρ, ὁ ἀληθὴς Μεσσίας, ὁ ὅποιος θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς πνευματοκτονίου ψευδοπαιδείας καὶ θὰ μᾶς εἰσαγάγῃ εἰς τὴν ἀληθῆ ὁδὸν τῆς σωτηρίας ;

ΛΛ

Ἡ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ, ὁ τύπος, τὸ ἴδρυμα τοῦτο, τὸ πᾶν κατηγορούμενον καὶ κατακρινόμενον, μὲ τόσας ἐν τοῦτοις ὠφελείας ἐξαγορεύει καὶ αὐτὴν τὴν μικρὰν ὑποστήριξιν, ἡ ὁποία τῷ παρέχεται. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας νέον δείγμα παρέσχε τῆς ἐπιβολῆς καὶ χρησίμου ἐπεμβάσεως αὐτοῦ εἰς τὸν πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν βίον. Πρόκειται περὶ τῆς ὁμοτύμου ἐξεγέρσεως τῶν ἐφημερίδων κατὰ τοῦ ἐγγλήματος, τὸ ὅποιον ἐτελέσθη ἐν σχέσει μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ παναθλίου φυγοδικίου Λέφα. Δικαίως ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐστηλιτεύθη ὡς ἐν ἀπὸ μάλλον ἀξιοθρήνητα ἐπιστάδια, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς πυκνὰ ἐξελέσσανται ἀπὸ τίνος. Ὑπάρχει δ' ἐλπίς, χάρις εἰς τὴν ὁμόθυμον ἐξέγερσιν τῆς δημοσιογραφίας,